

Llengua francesa

Errors ortogràfics més freqüents

1. Els pronoms personals de subjecte

En francès, l'ús dels pronoms subjecte és obligatori i només s'omet quan la frase va en imperatiu.

No podem oblidar-nos d'incloure je/tu/il /elle/on/nous/vous/ils/elles quan parlem o escrivim.

2. Els articles

Existeixen diferents usos dels articles en francès que en altres llengües s'ometen. Per exemple:

- Davant de països, regions o illes. Ex: L'Espagne, La France, L'Allemagne.
- Davant de les festes, de les estacions de l'any. Ex: L'été, je voyage.
- Davant de paraules com «temps», «occasion», «patience», «permission», «force», «courage», i darrere de verbs com «avoir», «demander», «donner» i sinònims. Ex: donner la permission.

3. Els partitius

En francès, els partitius són necessaris. Vegem alguns exemples:

- Je bois de l'eau = bec*aigua.
- J'achète du chocolat = compro*xocolata.
- Je vends des disques = venc*discos.
- Je mange du pain = menjo*pa.

4. Beaucoup/peu/assez

En francès, aquests determinants sempre van seguits de la preposició “de” i en singular, tot i que si s'apostrofa davant de paraules que comencin amb vocal “d”.

Exemples: J'ai beaucoup d'enfants = Tinc molts nens.

Els errors més freqüents serien J'ai beaucoup enfants o bé J'ai beaucoup des enfants.

5. C'est i Il est

També és habitual confondre els usos de c'est i il est. Per a evitar aquest error tan comú, només cal recordar que darrere del pronom personal (il) no es poden afegir determinants.